

Kirken i Oslo

- det er oss!

Kirkelig fellestråd i Oslo
DEN NORSKE KIRKE

2016

Kirkelig fellestråd i Oslo (KfiO)

Kirkeverge: Robert Wright
Ass. Kirkeverge: Tore N. Forset

Leder: Jørn Lemvik
Nestleder: Borgny Vestli

På sidene 28-29 finner du navn og bilde på alle som er valgt inn i fellestrådet.

Fellestrådets administrasjon,
post- og besøksadresse:
Akersbakken 32, 0172 Oslo

Felles sentralbord for alle
menigheter 23629000

post.kfio.oslo@kirken.no

kirken.no/kirkeneioslo

Kirken i Oslo - 2016

Ansvarlig redaktør:
Robert Wright

Redaksjon:
Finn Folke Thorp
Knut-Anders Løken

Foto:
Finn Folke Thorp der ikke annet er angitt.

Grafisk design:
Frode Fjellberg
Trykk: Frode Fjellberg AS
Opplag: 2200 eks.

Distribueres til samtlige menigheter
i Oslo og aktuelle samarbeidspartnere.

Forsidebilde: Luciafeiring med Fagerborg
menighetsbarnehage.

Kirkelig fellestråd i Oslo
DEN NORSKE KIRKE

Innhold 2016

Møt Fagerborg menighets- barnehage	4-7
Demokratiet blomstrer i Ullern menighet	8
Miljøkirken Manglerud	9
Erna kom på besøk	10-11
Kampen for flyktningenes tilværelse	12-15
Fellestrådets leder har ordet	15
Sørkedalen kirke – 150 år!	16-18
Flere kirkejubiléer	19
Kirken ble for liten	20
Ingen tanke er for stor	21
Gode opplevelser i byens kirker	22-23
Kirken – byens største kulturleverandør	24
Liten glede i den store budsjettsorgen	25
Gravdialog i Wergelands ånd	26-27
Din representant	28-29
Dåpsfest i Nordre Aker – 13 ble døpt	30-31
Velkommen til dåp	32

KIRKEVERGEN HAR ORDET:

Velkommen til Kirken i Oslo

Du har åpnet et nytt årsmagasin fra Kirkelig fellestråd i Oslo. Kirken er så mye mer enn den kjente gudstjenesten på søndag klokken 11. Og dette mangfoldet er vi stolte av å presentere.

Kirken i Oslo er den største formidleren av kultur i byen vår. Men etterslepet på vedlikehold av våre kirker begynner å nærme seg en milliard. Det nye byrådet har kuttet kraftig i overføringene til vedlikehold. Samtidig satser de friskt på andre kulturformål. Derfor vil vi våge oss på en sammenligning med det mest omtalte kulturprosjektet i disse dager, Lambda, det nye Munch-museet.

Lambda er beregnet å skulle koste rundt ti milliarder. Bare driften av muséet er anslått til å koste 343 millioner hvert år. Et optimistisk anslag er at en halv million vil besøke muséet hvert år. Kirkens driftsbudsjett i Oslo er under halvparten av dette beløpet. Men domkirken alene, altså én av våre 64 kirker, har også en halv million besøkere i løpet av et år. Vi vil ikke sette kulturformål opp mot hverandre. Men det er et enkelt regnestykke å se at kirken gir mye tilbake til byens borgere for hver investerte kulturkrone.

Vi har akkurat bladd om til en ny dag med nyvalgte menighetsråd og et nytt Kirkelig fellestråd i Oslo, som skal styre oss de neste fire år. Det er også en ny dag fordi det blir den første valgperioden hvor kirken sentralt skal stå på egne ben.

Soknet og den lokale menigheten er og skal være den grunnleggende enhet. I en omstillingsperiode er det viktig

å gi rom for vekst og utvikling i soknene. Samtidig må vi samle kreftene der det gir effekt, eller der vi strategisk vil satse. Vi arbeider med økonomiske innstramminger og har signalisert behovet for å ta flere kirker ut av bruk. Om vi klarer å gjøre dette riktig, kan det likevel føre til vekst.

De fleste menighetene i Oslo er sterke enheter med vilje og kraft til å nå enda flere. Vi ser blant annet en fornyet interesse for barnehagedrift. Til høsten åpner Røa menighet ny barnehage med seks avdelinger. Dette er en naturlig oppfølging av de mange tiltak for at flere barn skal bli døpt. Dåp handler om tro. Samtidig som det nøkternt også handler om en rekruttering av kirkemedlemmer i en by hvor antallet medlemmer i de ulike trossamfunn øker betydelig.

Oslo kommune må i årene som kommer ta et langt større ansvar om tårnene fortsatt skal stå der og minne om Guds nærvær i vår by.

Grønland kirke

- Å, du som metter liten fugl...

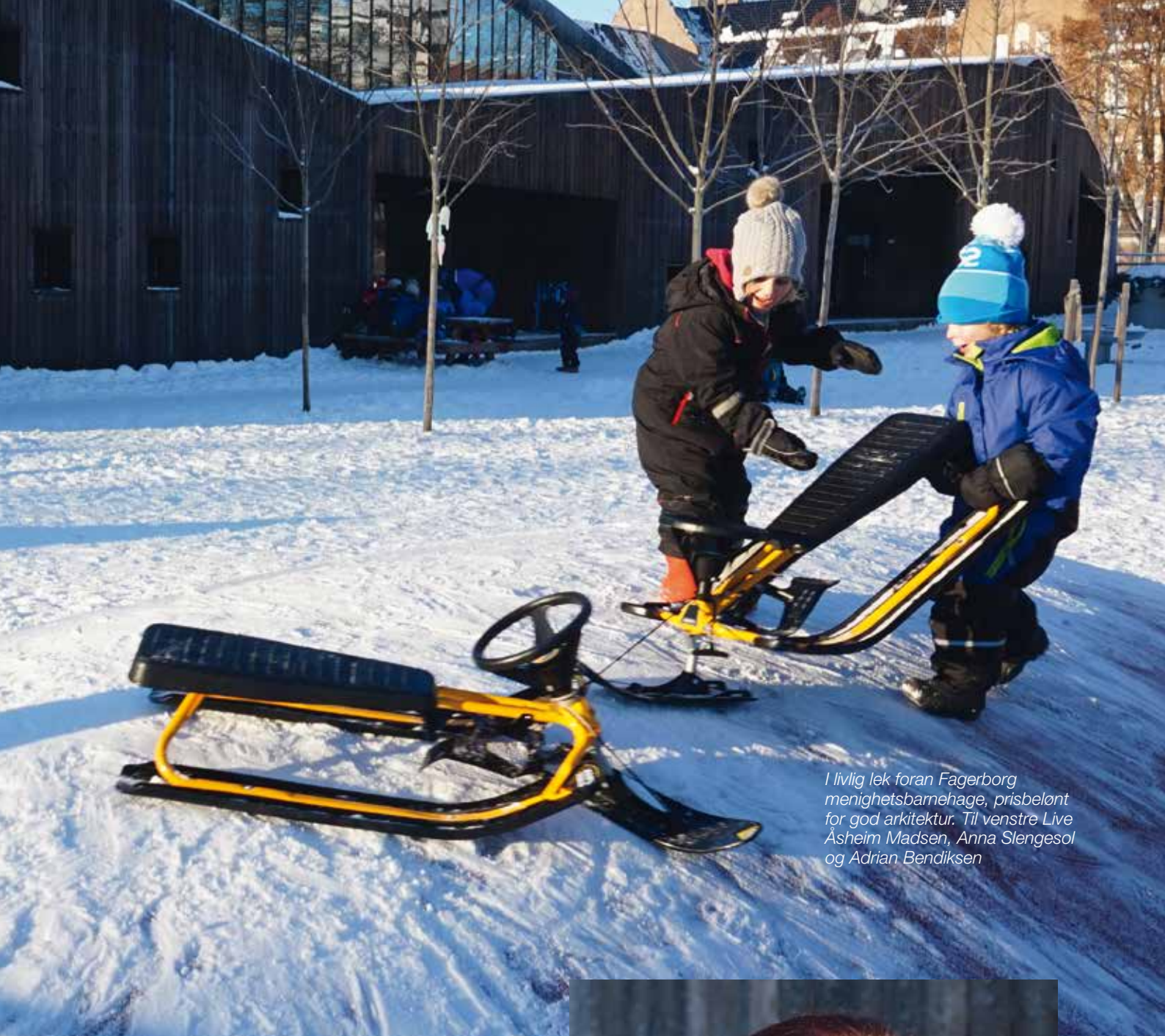

...velsign vår mat, å Gud, nynner daglig leder Irén Aarstad i Fagerborg menighetsbarnehage. Joda, det blir fortsatt sunget bordvers i noen barnehager. Irén leder de 68 barna og 16 ansatte med stødig hånd og stor entusiasme. 177 søkere slåss om 15 ledige plasser i høst, så det er ingen tvil om at menighetsbarnhagene er populære og har livets rett.

-Vi har samtale med alle foreldre om at vi er en menighetsbarnehage, og vi spør dem hva de tenker om det, forteller Irén Aarstad. –Uansett tilknytning til kirken og kristendommen, så er de fleste foreldrene positive. De liker at vi er verdibaserte. Det virker som kirken har stor troverdighet i verdismål, utdyper hun.

Kristen formålsparagraf

Menighetsbarnehagene driver etter en såkalt utvidet kristen formålsparagraf. Dette er regulert i Barnehage-lovens § 1 A om særlige formål. Der står det at private barnehager og barnehager eiet eller drevet av menigheter innen Den norske kirke kan i vedtektene fastsette

I livlig lek foran Fagerborg menighetsbarnehage, prisbelønt for god arkitektur. Til venstre Live Åsheim Madsen, Anna Slengesol og Adrian Bendiksen

særlige bestemmelser om tros- eller livssynsformål.
–Og det har vi gjort, slår Irén fast.

Påskefeiring

–Dine hender er fulle av blomster, hvem var det du tenkte å gi dem til, synger barna på Hvitveis-avdelingen i påsketiden. –Og så drar vi på kirkebesøk, forteller Irén. –Det er så herlig hva barna spør om og får seg til å si. –Å stakkars Jesus. Nå må han dø igjen, utbrøt en 5-åring under påskebesøk i kirken. Vi har både påskevandring, pinsefest og julegudstjeneste. Og tre ganger i året deltar barnehagen på gudstjenester med sang og spill. Vi er med på Blomstergudstjeneste, Høsttakkefest og Luciagudstjeneste. Hver måned kommer Anders prest og Eirik ungdomsarbeider på besøk i barnehagen og har samlingsstund, sier Irén.

Daglig leder Irén Aarstad

Alma Hoddevik Steinfeldt (t.v.) og Astrid Gjelten ledet an i Lucia-toget i Fagerborg kirke

Nå satser vi

Fagerborg menighet har drevet barnehage siden 1958. –Så nå nærmer det seg 60 års jubileum, smiler Irén. Selv har hun arbeidet der siden 1993 og vært daglig leder fra 1998. De gamle husene ved siden av Fagerborg ungdomsskole, tidligere videregående, ble etter hvert ubrukelige. Menigheten måtte bestemme seg. Enten så legger vi ned, eller så bygger vi nytt. Og skal vi bygge nytt, så må vi bygge stort. Det er ikke lenger liv laga å drive små barnehager med én eller to avdelinger.

Røa får byens største menighetsbarnehage

Sånn er det for mange menighetsbarnehager i Oslo. Nå er Røa nye menighetsbarnehage snart ferdigstilt, og det blir den største i byen med seks avdelinger. –Den nye barnehagen er regulert for 88 barn, men vi starter opp med 72. Første juni er det nøkkeloverrekkelse, så det blir en stor dag for oss, forteller daglig leder Ligia Skaldebø.

Alle barnehager samles til ett rike

- Noen menighetsbarnehager har blitt lagt ned de siste årene, sier Marte Eriksen, barnehagerådgiver hos IKO – Kirkelig pedagogisk senter. –Det ligger så store forpliktelser både økonomisk og på andre måter i å drive barnehage, at ikke alle har kapasitet til det. Men nå har de fleste av de 12 menighetene som driver barnehager gått sammen for å se om det er mulig å finne en felles eierkonstellasjon, forklarer Eriksen. –Fra 1950-tallet og utover ble det startet mange ideelle private barnehager. I dag er Den norske kirke en av de få som står igjen fra denne tiden. –Menighetsbarnehagene bidrar til å sikre bredde i tilbudet, mener Marte Eriksen.

Kristin Halvorsen og Torbjørn Røe Isaksen

–Ja, dette var noe mer enn en sliten flanellograf i en kjeller, utbrøt en overrasket Kristin Halvorsen, da hun som ansvarlig statsråd besøkte Fagerborg menighetsbarnehage. Hun innrømmet at hun fikk en vekker. Kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen besøkte også nylig barnehagen og var imponert over det menigheten får til. –Ja, det er jo morsomt at det nettopp er vi som trekkes frem når de høye damer og herrer skal ut å se på gode eksempler på barnehagedrift, sier Irén. Og mye av grunnen er naturligvis den prisbelønte bygningen som ble tatt i bruk i 2010. –Den er et lysende eksempel på at kirken er en seriøs og ambisiøs barnehageeier samfunnet kan regne med, konkluderer Irén.

Det er moro med kjelke om vinteren. Adrian Bendiksen sitter foran, og Anna Slengesol sitter bak.

*Bak fra venstre: Alma Hoddevik Steinfeldt, Sigrunn Frostlid, Astrid Gjelten
Midterste rekke: Våge Hageskal Jæger, Ola Schjander Luhr, Lukas Skeie Antoine, Idun Grüner Trohaug
Fremste rekke: Ylva Kråkenes, Anna Slengesol og Anton Rødsæther-Onsager*

En viktig misjonsmark

-Jeg har fått flere telefoner fra tidligere barn som forteller at nå er de døpt, og det er på grunn av barnehagen, forteller Irén Aarstad. –Selv om vi ikke driver noen ren misjonsvirksomhet, så prøver vi så godt vi kan å formidle kristne grunnverdier i praksis. Det handler ikke minst om å vise respekt, kunne si unnskyld og skape en god og kjærlig atmosfære. Og så er det jo moro å markere alle høytidene våre da, smiler hun. Og i bakgrunnen hører vi glade barnestemmer som synger «Oppstått er Jesus, hurra, hurra!». Nå er det påske på Fagerborg.

Adrian Bendiksen (t.v.) og Johan Vogt har hver sin kjelke.

Øystein Aurlien fra Ullern menighet slo seg sammen med entusiastiske småbarnsforeldre og laget egen liste til menighetsrådsvalget.

Demokratiet blomstrer i Ullern menighet

-Vi vant valget. Seks av ti representanter i det nye menighetsrådet stod på «barnehage-listen», forteller Øystein Aurlien fra Ullern. Det var menighetsbarnehagen som var den store valgkampsaken. Øystein er småbarnsforelder og en av initiativtagerne til den alternative listen. -Vi følte at det gamle rådet ikke lyttet til oss. De ville legge ned barnehagen, og det måtte vi gjøre noe med, sier Øystein.

-Høsten 2014 bestemte det lokale menighetsrådet å legge ned menighetsbarnehagen. Selv om de sikkert hadde sine grunner, så synes vi det var for ille, forteller Øystein. -Det startet med en gjeng småbarnsforeldre. Vi fikk den vilde idéen å lage vår egen valgliste. Det er ikke så vanskelig å få folk til å stille som man skulle tro. Vi fikk en bredt sammensatt liste med kvinner og menn i alle aldre. Noen var aktive i kirken, andre mindre aktive. Vi fikk til og med en til å melde seg inn i kirken for å kunne være med, sier Øystein.

Valgkamp

De engasjerte foreldrene etablerte en kommunikasjonsgruppe. -Vi jobbet med sosiale medier, laget facebookgrupper og produserte t-skjorter og flyers som vi delte ut i postkasser, på skoler og på CC Vest, forteller Øystein. Og valgkampen var vellykket. Mer enn dobbelt så mange stemte ved menighetsrådsvalget i 2015 sammenlignet med 2011. Tallenes tale var klar: Kirkemedlemmene på Ullern vil ha menighetsbarnehage.

Høy valgdeltagelse

Kirkedemokratiet lever i beste velgående. -Deltagelsen økte kraftig både ved valg av menighetsråd og bispedømmeråd, kan valgansvarlig i bispedømmet Gry Friis Eriksen, fortelle. -I Oslo stemte dobbelt så mange i 2015 som i 2011. Vi så også en fordobling ved lokalvalget i Ullern, sier Friis Eriksen. Det er bispedømmerådene som utgjør Kirkemøtet, og det er Kirkemøtet som avgjør for eksempel om likekjønnede

kan gifte seg i kirken. Men det er menighetsrådet som fatter beslutninger for din lokale menighet, om den skal drive barnehage eller ikke.

Frogner hadde tre lister for 30 år siden

Det er over 30 år siden en menighet i Oslo hadde mer enn én liste. Frogner menighet hadde hele tre lister ved valget i 1981, og stridsspørsmålet gjaldt eiendommen Schafteløkken. Noen ønsket at den skulle rives til fordel for utbygging av Frognerhjemmet. Slik gikk det ikke. I tillegg var det en egen ungdomsliste. Fire år senere, i 1985, hadde Frogner to lister.

Barnehage i Ullern

Det nye menighetsrådet i Ullern er fast bestemt på at de skal få reetablert menighetsbarnehagen. -Jeg angrer nesten på at jeg ikke sa ja til å stå på listen selv, sier Øystein Aurlien. -Det er så stort pågangsmot her, så mange som har hjerte for lokalmiljø og kirke. Så dette skal vi klare, avslutter en smilende valgkampentusiast.

Menighetsrådsvalg i Ullern

Valgdeltagelsen ved menighetsrådsvalg i Ullern økte fra 9% ved valget i 2011 til 18% i 2015.

Deltagelsen ved kirkevalget i Oslo 2015 ble fordoblet i forhold til valget i 2011. 13,4% stemte ved menighetsrådsvalg mot 8,1 ved forrige valg. Hele 16% stemte ved bispedømmerådsvalg, en økning fra 7,3.

Menighetsforvalter Ole Kjetil Bø er begeistret for tanken om at kirken sikrer humlens flukt gjennom byen.

Miljøkirken Manglerud

Manglerud er Norges første kirke med grønt tak. Den flate delen av taket er gjort om til en hage. Solforholdene er perfekte. Formålet er å redde humlen og andre nyttige insekter. –Vi sa ja til å være med på redningsaksjonen med en gang, forteller en engasjert menighetsforvalter, Ole Kjetil Bø.

Det blomstrer på kirketaket

Det er foreningen Bydel i bruk som var initiativtaker til dette prosjektet. Foreningen samarbeider med flere andre, blant andre kirken. De er i ferd med å skape en sammenhengende biokorridor fra Bogerud til Botanisk hage. Bier og humler trenger en blomstrende matstasjon for hver 250. meter for at de skal forflytte seg gjennom hele byen. Taket på Manglerud kirke er perfekt rasteplass på humlens flukt gjennom byen.

Og snart blomstrer det på hele kirketomten

I januar i 2016 ble foreningen Senter for bylandbruk stiftet. I tillegg til biokorridoren skal de få bybefolk-

ningen til å ta nærområdene i bruk. –Vi vil styrke sosiale, kulturelle og økologiske tiltak gjennom bylandbruk, forteller initiativtaker Daniel Stephane til Mangleruds menighetsblad. –Moderne mennesker er koblet fra naturen. Vi ønsker å vise hvordan man over alt i byen kan dyrke vakre og spiselige vekster, sier Daniel.

Menigheten tar forvalteransvaret på alvor

–Folk kan få prøve seg selv med et felt eller en kasse i området rundt kirken, eller der de bor. Vi kommer til å ha kurs, og vi er åpne for idéer folk måtte komme med, forklarer Daniel.

–Og vi er stolte av å være Norges første kirke med grønt tak, sier Ole Kjetil Bø. Sammen med sokneprest Espen Andreas Hasle og kantor Sophia Blum har han ivret for at menigheten skulle engasjere seg. –Det er klart kirken må være med på dette. Det handler om å forvalte den jorden Gud har gitt oss, sier soknepresten.

Selvdyrkede jordbær til kirkekaffen

–Uteområdene rundt kirken har nærmest ligget brakk. Nå skal vi bruke dem til glede for folk i nærmiljøet. Til sommeren planlegger vi å servere jordbær fra kirketaket til kirkekaffen, sier en smilende Ole Kjetil.

Erna kom på besøk

Før jul skrev Ali Al-Jabri (17) et debattinnlegg der han skrøt av integreringen i Groruddalen. Han fortalte om «Unge møter eldre». Og statsministeren responder-te. I januar kom Erna på besøk. Liv Bergh, diakon i Høybråten, Fossum og Stovner menighet, var vertskap sammen med Ali.

Erna ble så begeistret for «Unge møter eldre» -prosjektet at hun løftet det frem i nyttårstalen. Noen uker senere kom hun på besøk til Haugenstua omsorgsboliger. –Jeg kommer og forstyrrer midt i frokosten jeg, sa en smilende statsminister til de eldre. Men det så ikke ut som noen hadde noe imot forstyrrelsen.

Alle religioner rundt samme bord

Diakon Liv Bergh grep gitaren og fikk med seg både unge, eldre, statsminister og et stort pressekorps til å stemme i «Lille måltrost, lille måltrost, hvorfor er du så glad?». Statsministeren ville vite om ungdommene

synes det er ok at det er kirken som driver prosjektet. –Helt uproblematisk, sier Ali, –Jeg er muslim. Folk har forskjellig religion og etnisitet, men vi sitter alle rundt samme bord og har det hyggelig med de eldre, forteller han. Ali Al-Jabri var med å starte opp prosjektet sammen med Liv Bergh.

Diakon Liv Bergh er initiativtager og prosjektleder for «Unge møter eldre». Hun koste seg sammen med Luvleen Kaur (t.v.) og Zarah Tareq under statsministerbesøket.

Kirken satser i Groruddalen

«Unge møter eldre» er en del av kirkens Groruddalssatsing. –Dette er en annerledes besøktjeneste, forklarer initiativtager Liv Bergh. –En gruppe ungdommer

i 14-15 årsalderen besøker en avdeling på en eldreinstitusjon i følge med en leder. De synger, spiller og prater med dem. Vi i kirken samarbeider med bydelen, skolen og eldreinstitusjoner om prosjektet. Skolen har til og med gjort det til valgfag som heter «Innsats for andre», forteller Bergh.

Prosjektet sprer seg til hele byen

Prost i Øste Aker, Anne Hilde Laland er opptatt av at prosjektet skal ha overføringsverdi til andre menigheter. Så langt har menighetene i Grefsen, Nordberg og Mortensrud lignende tiltak. –Vi må kanskje lære oss å være kirke på en litt annen måte enn vi er vant til, sier prosten. –Dette handler om nestekjærlighet, supplerer Liv Bergh. –Den er bærebjelken, og Guds kjærlighet skal skinne gjennom alt vi gjør i dette prosjektet. Og det er en fantastisk interesse fra ungdommene til å være med å gjøre noe for de eldre. Vi har faktisk hatt problemer med å skaffe nok sykehjem som vil ha besøk, avslutter Bergh.

Og så kom ordføreren

Også i rådhuset gikk ryktene om Unge møter eldre. Ordfører Marianne Borgen kom på besøk samme dag som statsministeren. Hun traff en vel forberedt gjeng på 50 ungdommer i Fossum kirke. –Jeg blir både stolt og glad av å høre om dette, sa Borgen. –Det handler om å skape møteplasser på tvers av generasjoner, religioner og etnisk bakgrunn. Dette skal de få høre om nede på rådhuset, lovet hun.

Og kirkeverge og flere av kirkens representanter benyttet anledningen til å be om mer kommunal støtte. –Om vi kan ansette flere diakoner, så kan vi utvide arbeidet ytterligere, sa de. Og ordføreren hørte dem.

Ordfører Marianne Borgen blir intervjuet av Stovner mediegruppe i Fossum kirke.

Erna Solberg klappet begeistret da unge og eldre brøt ut i sang. Her står hun sammen med Ali Al-Jabri. Prost Anne Hilde Laland i bakgrunnen.

Kampen for flyktingenes tilværelse

Åsmund Vonheim Seip med Marianne Moen Bergli

24 min · Instagram ·

Jeg sitter i en park i Oslo, rørt til tårer av glede. Tidligere i dag besøkte jeg Kampenhjelpen. Mandag 21. arrangerer vi støttekonsert for flyktingene i Kampen kirke. Alle sier ja. Alle vil hjelpe. Jeg klarer ikke lenger å se alt som er bedritent i verden, fordi alt som er levende og vakkert holder på å vokse seg så stort. I Tyskland, i Hellas, i Tyrkia, på Kampen. Overalt. Det bor mennesker overalt. Og det er dette som er å redde verden: At nok enkeltmennesker bare gjør det. Det handler ikke om politikk eller religion eller grenser eller penger. Det handler om liv. Vi er ikke bare i samme båt, vi sitter på den samme tofta, og ror med de samme årene. Det finnes ingen andre som kan ro for oss. Nå ror vi, dere. Nå ror vi sammen.

Marit Larsen var en av artistene som stilte opp gratis til støttekonsert i Kampen kirke. Foto: Børge Øgård

Tekst: Brit Vareberg

De tre kirkene i bydel Gamle Oslo har lange tradisjoner for å være åpne og inkluderende. Kirkene Vålerenga, Kampen og Grønland ligger i en av Oslos mest flerkulturelle bydeler og inviterer ofte til dialog og samarbeid med andre trossamfunn og lokale aktører i nærområdet.

Så når politiets utlendingsenhet (PU) på Tøyen i sommer ble oppsøkt av 70 flyktninger hver dag, brettet kirkene i bydelen opp ermene. Sammen med frivillige i lokalbefolkningen sørget de for at alle barn og voksne som kom for å søke asyl, fikk leker, hygieneartikler, varme klær og sko mens de ventet i den lange registreringskøen.

Barn sov på gulvet og levde på nugatti

I et venteværelse laget for et par timers opphold ble enslige barn ned i tiårsalderen låst inne om natten. Gutter og jenter overnattet i samme rom, det var ingen muligheter for å vaske seg eller dusje, og alle måtte sove rett på gulvet. Flere av flyktningene eide kun klærne de forlot hjemlandet i, og de levde på brødskeer med nugatti som de fikk utdelt av polititjenestefolkene på jobb.

Menighetsrådsleder og sokneprest tok affære

Menighetsrådsleder Berge-Andreas Steinsvåg og sokneprest Marit Skjeggestad tok affære: -Vi samlet inn penger under en gudstjeneste så Vergeforeningen kunne kjøpe leker og spill til asylbarna. Vi oppfordret også folk til å levere inn pent brukte klær, leker og filmer som barna kunne få, forteller menighetsrådslederen.

Lokalmiljøet engasjerte seg

Men hvor skulle gavene leveres? Berge-Andreas

gjorde en avtale med den lille lokale blomsterbutikken vis à vis kirken. Klær og leker kunne gis til Blomsterenga, der de to ansatte bar det over plassen og låste det inn i kirkens sakristi. -I løpet av sommeren fyltes rommet, og vi trengte hjelp til å sortere leker, klær og sko. En god nabo påtok seg oppgaven, en annen visste om et ledig lokale som kunne fungere som lager og pakkerom, forteller Berge.

Kampen-hjelpen ble til

Snøballen begynte å rulle. En egen Facebook-gruppe ble opprettet, og aksjonen fikk et navn. Facebook-gruppen Kampen-hjelpen hadde snart over tusen medlemmer som fulgte med på det som skjedde. Folk meldte fra om de hadde noe av det som trengtes eller kunne delta på et "skift" som pakkehjelp. Til sammen var mer enn hundre voksne og barn innom lageret. De sorterte herresko, pakket bleier og rent, varmt barnetøy i riktige størrelser. Flyktningene kom i sommertøy og gjerne sandaler, noen hadde bare en pose med eiendeler i hånda.

Samarbeid med Refugees Welcome to Norway

Hver ettermiddag dro noen ned til PU, sjekket hva dagens nye flyktninger trengte, ga beskjed til lageret som pakket og sendte en bil med det nødvendige utstyret. -I samarbeid med Refugees Welcome to Norway delte vi også ut varm mat som ble levert av Oslos

Kampen-hjelpen samlet en stor og entusiastisk dugnadsgjeng.

Blomsterbutikken Blomsterenga reklamerte for Kampen-hjelpen og tok i mot gavene.

restauranter, forteller Berge-Andreas. Noen gikk også nattevakter og meldte fra om flyktninger som kom etter stengt tid og måtte tilbringe natten utenfor de låste dørene.

Kristne og muslimer gikk sammen

-Mange av de frivillige var ikke tilknyttet statskirken, og det var et poeng for oss å samarbeide godt med dem. Flere muslimer deltok også i arbeidet, så det ble servert mat som de kunne spise. Soveposene som ble delt ut til de som måtte tilbringe natten utenfor PU i september, ble skaffet av en muslimsk organisasjon, sier Berge-Andreas.

Skuespiller Svein Tindberg stilte også opp til støttekonsert. Foto: Børge Øgård.

Biskopen stilte også opp

Også biskop Ole Christian Kvarme ringte og lurte på om han kunne gjøre noe. Han ble med menighetsrådslederen ned til PU for å hilse på flyktningene.

Menighetsrådsleder Berge-Andreas Steinsvåg, her med egne barn, er stolt av hvor åpen kirken presenterte seg i flyktningehjelpen.

Kampen menighet var mye i mediene utover høsten og vurderte stadig å åpne kirkedørene for eldre og yngre flyktninger som overnattet ute, alle ble observert og rapportert via Facebook-gruppen Kampen-hjelpen.

-Kirken var sentral i arbeidet og viste seg fra sin beste side, som en åpen kirke som lever og virker i samfunnet den er en del av, avslutter Berge-Andreas Steinsvåg.

Kampen-hjelpens støttekonsert

21. september ble innsatsen toppet med en støttekonsert i Kampen kirke. Publikum betalte etter evne, og inntekten på 85.000 kroner gikk uavkortet til Røde kors. Alle artistene stilte opp gratis. Så mange ville bidra at noen måtte avvises. Arrangementet varte i tre hele timer. Nesten 400 barn og voksne kom for å høre og oppleve artistene Marit Larsen, Elisabeth Andreassen, Valkyrien Allstars, Svein Tindberg og Lars Beckstrøm. En rekke lokale sangere og dansere deltok også. Den som kanskje rørte publikum aller mest, var fortelleren Mehda Zolfaqari. Hun gjenfortalte fra sin egen flukt med moren da hun var et lite barn, og avsluttet historien med å syngre godnattsangen moren sang for å få henne til å føle seg trygg.

Prøysen møter Midtøsten

I Grønland kirke ble det nye året åpnet med en flerkulturell konsert på Hellige tre kongers dag. Sammen med Grønland kammerkor fylte Ellayali kirken med musikk fra flere kulturer. Musikken rammet inn Alf Prøysens vakre fortelling om Matja Madonna. Alle som satt i kirkebenken fikk erfare at veien mellom Hedmark og Syria er kort når arabiske og jødiske sanger flettes sammen med norske religiøse folketoner og Prøysens ord: Du er kun et menneske uansett hvor du kommer fra.

Givergleden var stor, og gavene flommet inn til Kampen-hjelpens lager.

Jørn Lemvik

Fellesrådets leder har ordet:

Bygge Guds rike

Da jeg var liten, sang vi ofte sangen «Bygge Guds rike» på søndagsskolen. I koret synger vi videre at: ”far og mor, søster og bror, liten og stor”, alle, må være med på dette.

Kirken vår er inne i en spennende og utfordrende tid. I løpet av de neste årene legges grunnen for hvordan vår fremtidige kirke skal se ut og fungere. Kirkens oppgave og kall er å bygge Guds rike, tjene vår neste og ta vare på skaperverket.

I slike omstillingsperioder som vi er inne i nå, kan krefter og energi lett bli brukt på uenighet og konflikter i stedet for på byggende samarbeid.

Kirken har en krevende struktur med to arbeidsgiverlinjer, flere nivå og mange råd. Alt dette gir store muligheter for å miste hovedmålet av syne. Derfor er det viktig at vi nå er opptatt av å blankpusse vårt kall, sette oss felles mål og dra sammen - på tvers av de ulike linjer og nivå.

På Madagaskar startet de for noen år siden et prosjekt som kalles ”use your talents”. Prosjektnavnet er hentet fra Jesus sin lignelse om talentene, og tanken er at alle kirkemedlemmene kan bidra, hver med sine talenter, til å bygge Guds rike lokalt. Fra lignelsen vet vi at alle fikk talenter, ikke bare de som har blitt ansatt i faste stillinger i kirka. Du og jeg har fått evner, anlegg og gaver fra Gud. Det trenger menigheten. Menigheten trenger at vi stiller våre talenter til rådighet og tar del i byggingen av Guds rike, først og fremst lokalt, men også utover nærmiljøet.

Norge trenger Jesus sitt budskap, både om forsoning, tilgivelse og nåde - og om å elske vår neste, - og den fremmede. Vi har fått høre dette budskapet, og vi har fått gjort det til vårt. I tillegg har vi fått et kall, en guddommelig utfordring, om å formidle dette videre - i ord og handling - under bønn om Guds velsignelse.

Så la oss ta kallet alvorlig, bruke talentene vi har fått og bygge Guds rike der vi bor lokalt - og i Oslo!

Sørkedalen kirke – 150 år!

I riktig gamle dager var Sørkedalen uten kirke, og sørkedølingene stod opp klokken fire om morgenen for å nå gudstjenesten, ute på Haslum eller nede i Gamle Aker. Derfor hadde de noe stort å feire i 1865, da de endelig fikk egen kirke. I dag går strømmen den andre veien, når mange unge par ønsker å gifte seg i den vakre bygdekirken i Sørkedalen, med nærhet både til byen og marka.

I 2015 ble 150-års jubileet feiret et helt år til ende, og ett av resultatene var et flott jubileumsskrift, med undertittel «En kirke for alle». Her kan vi lese om historien helt tilbake til 1500-tallet da Sørkedalen rent geistlig hørte inn under Haslum kirke.

Kirkevei over vannet

Om vinteren gikk kirkeveien over det store Bogstadvannet, og det var et slit å komme til kirke. Senere ble kirkeveien enda lenger, nesten to mil, da Gamle Aker kirke overtok, og siden Vestre Aker. Men så ble det tatt et stort kirkeløft i Aker, og det ble bestemt at to bygdekapell var nødvendige i sognets ytterkanter. Det østre var Sæter kapell, senere omdøpt til Nordstrand kirke, mens Sørkedalen kapell skulle bygges i vest. I mellomtiden kunne det gått helt annerledes. I 1789 fikk Peder Anker, den kjente godseieren på Bogstad gård, den tanken å bygge kirke for å gjøre Bogstad til et eget sogn, men slik skulle det altså ikke gå.

Fyll og svir og vekkelse

Ja, det er mange fine historiske glimt i jubileumsskriftet. Vi kan også lese om da bygdelivet i Sørkedalen var preget av fyll og svir på slutten av 1800-tallet, med vekkelse og misjonsforeninger som motvekt. Mens det andre steder ble konflikter mellom misjonsfolket og kirken, hadde Sørkedalen prester som klarte å sikre fredelig sameksistens mellom de troende.

Eventyrsamler og prest

God plass er også viet Sørkedalens største kjendisprest, eventyrsamleren Jørgen Moe, som ble sokneprest i Vestre Aker i 1871. Han var godt kjent i Sørkedalen fra før, og hadde gått gjennom dalen mange ganger på vei hjem fra Christiania til Åsa på Ringelike, hvor han vokste opp. Jørgen Moe var streng, men respektert, ble det fortalt. Og kirkegjengerne gikk langt før de våget å tenne pipa etter en gudstjeneste. På den tiden var Sørkedalen bare et kapell, så barna måtte helt inn til Vestre Aker for å lese til konfirmasjonen. Barna husker han som en snill lærer. Han lekte med dem i pausen, og når de skulle gå inn, sa han: - På rad på rad, sa kjerringa. Hu hadde bare ei ku.

Skiløperbygda

Sørkedalen er også kjent som skiløperbygda, og kirketjener Lars Nilsen, som ble ansatt i 1880, var far til den seige Lauritz Bergendahl, som vant 5-mila i Kollen fem ganger, og bestefar til Lars Bergendahl, som ble verdensmester på den samme distansen i 1939. Fra 1975 og nesten tredve år framover deltok kirken i et bemerkelsesverdig skiprosjekt, hvor idrettsforening og menighetsråd kombinerte gudstjeneste med prøver til skimerket.

Populær kirke

Fra nyere tid er det verdt å nevne hva som skjedde i perioden 1992-1996 da Holmenkollen kapell var ute av drift etter en brann. Oslos befolkning har et nært forhold til marka, og nå oppdaget de Sørkedalen kirke som et alternativ – for en dåp eller et bryllup i naturskjønne omgivelser. Da Holmenkollen kapell ble gjenåpnet, gikk søkningen noe ned, men kirken er fortsatt populær ved slike gledelige anledninger.

Jubileum!

I jubileumsåret 2015 ble det vedtatt satsing på tre områder: Et jubileumsskrift i samarbeid mellom menighetsrådet og Sørkedalen Historielag, markeringsdager med festgudstjenester og i tillegg en fornyelse av kirkestuen. På en av markeringsdagene trakk de den historiske linjen helt ut, og vandret den gamle kirkeveien på vestsiden av Bogstadvannet, helt fram til Haslum kirke.

Søsterkirker

I 1858 kom idéen om å bygge to kirker i Aker sogns ytterkant, med Sørkedalen kapell i vest, mens Sæter kapell – senere Nordstrand kirke – skulle ligge i øst. Arkitekten var byplansjef Christian H. Grosch som planla to små langkirker med rød teglsten i nygotisk stil. Nordstrand kirke er senere bygget om, og feiret sitt eget 150-års jubileum bare noen måneder etter jubiléet i Sørkedalen.

Disse ble søsterkirker, med helt identisk arkitektur – faktisk tvillingsøstre!

Flere kirkejubiléer

Lambertseter kirke 50 år

Første pinsedag i 2016, på selve kirkens fødselsdag, fyller Lambertseter kirke 50 år. Den er oppført i armert betong og kledd med rød teglsten. Menigheten ble skilt ut fra Bekkelaget og Nordstrand i 1959, og i 1966 ble kirken innviet. Den har 600 sitteplasser.

Haugerud kirke 40 år

Haugerud sokn ble skilt ut fra Østre Aker, og kirken ble innviet i 1975. 26. april i 2015 var det jubileums-gudstjeneste og fest med fullsatt kirke og ikke mindre enn fem kor. Og det var bare startskuddet for en fødselsdagsfeiring som strakk seg gjennom hele året.

Haugerud kirke er en stor kirke med 600 sitteplasser. Det er en typisk 70-talls kirke, en kubisk bygning i armert betong.

Grefsen kirke 75 år

Etter er lang reise som startet allerede i 1898, stod Grefsen kirke ferdig i 1940. I 1922 ble det kjøpt ny kirketomt. Og endelig i 1937 besluttet Kongen i statsråd med regjeringen Nygaardsvold at «*Det tillates at der oppføres en kirke på en dertil egnet tomt ved Glads vei på Grefsen...*». Kirken ble innviet og innsunget mars 1940 til salmen «Kirken den er et gammelt hus». Kirken er bygget i teglsten og kalket hvit.

Hauketo-Prinsdal kirke 20 år

Det var folkefest i Prinsdalen hele åtte dager til ende da Hauketo-Prinsdal kirke fylte 20 år i 2015. Hauketo-Prinsdal kirke er nesten identisk med Romsås kirke. Den opprinnelige kirken, som var midlertidig, ble reist i 1955 og brant ned i 1992. Alt kirkesølv og en kristusfigur ble reddet. Dagens kirke er en arbeidskirke i tegl og tre.

Kirken ble for liten

Nye Nordstrand kirke var fylt til randen under innvielsen.

Solen strålte over Nordstrandhøgda 23. august 2015. Endelig ble den Nye Nordstrand kirke innviet.

Mange hundre mennesker var tilstede, til og med fra plassen utenfor kirken fulgte mange nordstrandbeboere gudstjenesten gjennom høyttalere. Det var fest på Nordstrand.

Gamle Nordstrand kirke ble rett og slett for liten. Helt fra slutten av 60-tallet har menigheten jobbet for å få en større kirke som kan romme all aktivitet, ikke bare på søndag klokken 11, men hele uken igjennom.

- Dette er en gledens dag. Tenk at kirken ble for liten, nå som vi hører så mye om tomme kirkebenker, sier kirkeverge Robert Wright. Det er hans kontor som har ledet byggeprosessen. – Det var et stor øyeblikk da fellesrådet kunne overrekke nøkkelen til menighetsrådet på Nordstrand, forteller Wright.

Gammelt møter nytt

Den gamle velkjente trappetrinnsfasaden ruver fremdeles over Nordstrand. Men koret er revet, og kirken har blitt forlenget med 26 meter. Rommet har fått høyere tak og glassflater som slipper lyset inn i rommet. - Dette nye praktbygget inviterer himmelen inn, sa biskop Ole Christian Kvarme i innvielsesprekenen.

Fellesrådets leder, Jørn Lemvik (t.h.), overrekker nøkkelen til kirken til leder av Nordstrand menighetsråd, Martin Espegren.

Ingen tanke er for stor

I mars var alle nyvalgte menighetsråd i Oslo bispedømme samlet i Bøler kirke. Det var biskopen og kirkevergene som inviterte til inspirasjon og fest. –Det er så mye gull i menighetene våre, det gjelder å dele de gode historiene, slik at vi kan inspirere hverandre, sier kirkeverge Robert Wright.

Inspirasjon og mingling for alle menighetsrådsmedlemmer i Oslo Bispedømme.

Håvard Rem fremførte balladen om Hans Nielsen Hauge i Bøler kirke.

Håvard Rem fremførte den dramatiske balladen om Hans Nielsen Hauge, mens Oslo Vocalis overrasket med både sakral sang og shownummer. Over 200 var tilstede. Det bugnet av god mat. Biskopen og kirkevergene i bispedømmet ønsket virkelig å gjøre stas på frivillige og inspirere dem til den viktige tjenesten.

Seks temaer å tenke stort om

En av idéene var at menighetene skulle inspirere hverandre og dele suksesshistorier fra ulike områder. Menighetene i Nordre Aker prosti fortalte om den store dåpsfesten. Heggedal menighet delte erfaringer fra et vellykket ungdomsarbeid, og Jar menighet holdt kommunikasjonskurs. Bøler menighet gav gode tips om hvordan man spiller på lag med lokalmiljøet, Kampen fortalte om sitt arbeid blant flyktninger, mens menigheter fra Nordre og Vestre Aker presenterte et flott kulturprogram med tittelen Musikk og Maleri.

Sats på barn og unge

Prost Trond Bakkevig i Vestre Aker var klar i sine prioriteringer. –Ikke bruk så mye tid på de voksne og aktivt frivillige. De klarer seg selv. Men vi må ha tilbud til barn og unge. Et klart mål må være at alle konfirmanter i Oslo har et tilbud om en kirkelig aktivitet etter endt konfirmasjonstid, avsluttet han.

Gode opplevelser i byens kirker

Gamle Aker er Oslos eldste og eneste middelalderkirke. Den er populær både blant ansatte og byens borgere.

Det jobber 270 kvinner og menn i Kirkelig fellesråd i Oslo. Her blir du kjent med noen av dem når de forteller om sin flotteste kirkeopplevelse.

Marianne Voldnes

Marianne er renholdsleder for alle kirkene i Oslo. Hun kommer fra hotellbransjen og har jobbet her i snart 5 år.

Kirkeopplevelse: Det var en julekonsert i Kampen kirke. Vinteren ulte utenfor glassmaleriene, og kirken var så vakkert lyssatt. Jeg kom i skikkelig julestemning.

Ole Andreas Gjerull

Ole Andreas jobber i Bøler menighet. Han har vært ansatt i KfiO i fire år, først som menighetsforvalter i Vålerengen menighet, og nå i Bøler.

Kirkeopplevelse: Jeg har et spesielt minne fra konfirmanttiden i Røa kirke. En kveld la vi oss ned på gulvet rundt alteret og lyttet til Gud. Det var en fin opplevelse.

Kirkelig fellesråd

Alle kommuner har et kirkelig fellesråd. Fellesrådet fordeler de pengene kommunen bevilger til menighetene, og det har blant annet ansvar for alle kirkebyggene. Nesten alle arbeidstagere bortsett fra prestene er ansatt i fellesrådet.

Astrid Petersson

Astrid er økonomirådgiver og arbeider hos Kirkevergen i Akersbakken, det har hun gjort i snart ti år.

Kirkeopplevelse: Tankene går straks til det levende loppemarkedet i Tonsen kirke. Da kommer det frivillige i bøtter og spann, sikkert tohundre stykker.

Dag Ådahl

Dag er konsulent i bygg- og anleggsavdelingen og har arbeidet for KfiO i 30 år.

Kirkeopplevelse: Händels Messias i Trefoldighetskirken var helt utrolig.

Terje Olsen

Terje har jobbet i KfiO med menighetsregnskap i 13 år.

Kirkeopplevelse: Da sønnen min ble døpt i Oppsal kirke. Og så var det veldig fint da jeg giftet meg, det var også i Oppsal.

Frank Aage Fjellbekk

Frank Aage er kirkeforvalter for Nordre Aker prosti, og han har arbeidet for KfiO i 23 år

Kirkeopplevelse: Gudstjenesten med SingAlong i Grefsen kirke. Da reiste hårene seg på ryggen min.

Tore Forset

Tore er assisterende kirkeverge og har vært ansatt i over 6 år.

Kirkeopplevelse: Administrasjonens juleavslutning i Gamle Aker kirke var veldig flott. Vi fikk kjenne på følelsen av felle-skap.

Audhild Årøen

Audhild har jobbet som menighetsforvalter i Sagene og Iladalen menighet i to år.

Kirkeopplevelse: Lysvesper i Sagene kirke. Det var grunnen til at jeg begynte å jobbe her i menigheten.

Morten Thommasen

Morten er branningeniør og har jobbet i bygg- og anleggsavdelingen i over seks år.

Kirkeopplevelse: Jeg var brannvakt i Sagene kirke. Og det var et fantastisk flott mannskor der.

Kirken – byens største kulturleverandør

Oslos befolkning søker til kirken for kulturopplevelser som aldri før. Sagene og Iladalen er en av menighetene som har hatt en kraftig økning i besøkstall både på kulturarrangementer og gudstjenester.

I adventstiden slo Sagene og Iladalen alle tidligere rekorder med over 9000 besøkende. -Det er en økning på 2000, kan menighetsforvalter Audhild Årøen fortelle. -Økningen er et resultat av god planlegging, som startet allerede i august, sier hun. -Åpen kirke fire dager i uken fra klokken 12 til 20 er en del av forklaringen. Særlig i Ila kirke er det mange barn som kommer innom. Kirken har blitt det nye bydelshuset, ikke minst har det rike konsert- og gudstjenestelivet vært utslagsgivende, avslutter hun.

Vesper

Lysvesper i Sagene kirke er i ferd med å bli et begrep her i byen. Lysvesper er et konsept som er spesielt utviklet for Sagene. Den klassiske tidebønnen har fått preg av keltisk tradisjon og mye jazz. Den meditative, liturgiske rammen gir en helt spesiell åndelig opplevelse, skriver Sagene og Iladalen menighet i sin presentasjon av gudstjenesten. Vesper er tidebønn etter mørkets frembrudd i den romersk katolske kirke. I vår kirke er benevnelsen, som i Sagene, ofte brukt for ettermiddags- eller aften-gudstjenester med rikere musikalske innslag enn i ordinære gudstjenester.

Påske og Pasjon

Påske og Pasjon strekker seg over 64 dager fra den stille uke til pinsen. Du får sterke kulturopplevelser i

Dirigent Stein Skøyeneide og Sangkoret Freidig i Sagene kirke. Foto: Anne C. Eriksen.

mange av våre kirker og andre av byens kulturarenaer, alle sammen med anknytning til påskens budskap. Kulturrådgiver Knut Erik Tveit i Oslo bispedømme er kunstnerisk ansvarlig for programmet. I år har flere andre bispedømmer sluttet seg til opplegget. Kirkelig fellesråd i Oslo er en av medarrangørene.

Jul i Briskeby

Julen er høytid for konserter og kirkebesøk over hele byen. Hvert år står folk i lang kø utenfor Uranienborg kirke når menigheten inviterer til Jul i Briskeby. Frivillige serverer gløgg og tenner fakler, og fra kirketårnets klokkespill lyder kjente julesalmer. En time i desemberkøen er en kulturopplevelse i seg selv. Inne i kirken møter publikum et rikt program med kjente artister og kunstnere. Og ingen vet på forhånd hvem som kommer.

En halv million i domkirken

Domkirken stiller i en klasse for seg. En halv million mennesker er innom domkirken i løpet av ett år. Mange av disse kommer for å besøke kirkens rike kulturprogram. Det er ikke mange kulturinstitusjoner som kan konkurrere med kirkens besøkstall.

Overraskelsesgjester i Jul i Briskeby - fra v. Erik Fosnes Hansen, Kristin Asbjørnsen, Sondre Bratland og Anne Grete Preus. Foto: Andreas Lie Johansen.

Liten glede i den store budsjettsorgen

-Nå får Paulus kirke nye gamle lysekroner, kan prosjektleder Morten Haugan i avdelingen for bygg og anlegg fortelle. Fellesrådet har bestilt tro kopier av de gamle lysekronene fra 1860-tallet. –Vi bruker de gamle originale formene som glasskuplene ble laget i. Hadeland Glassverk har bevart dem i alle disse årene, sier Haugan.

Prosjektleder Morten Haugan hos Kirkevergen har full kontroll med restaureringen av Paulus kirke.

Alle kirkene i Oslo hadde storslåtte lysekroner drevet på gass frem til omkring 1910. Paulus kirke var en av dem. Spesielt flotte var lysekronene i Grønland kirke, de var gigantiske og åttearmede.

Lysekroner ble byttet ut med neonlys

Fra 1910 ble de fleste kronene elektrifisert. Og fra 1950 til 1970 ble de byttet ut med mer tidsriktig belysing. –Vi finner vedtak fra gamle menighetsrådsprotokoller som sier; ut med lysekronene, inn med moderne belysning, forteller Haugan.

Det går rykter om at de flotte lysekronene som en gang hang i Uraniensborg kirke nå henger i det nyrestaurerte kongelige slott. Ingen i fellesrådet vil bekrefte dette, men ryktet er herved spredt av redaksjonen for denne publikasjon.

Paulus ferdig til julen 2016

Det vil bli lagt inn leddlys i de nye gamle lysekronene som kommer til Paulus. Og julen 2016 blir Paulus gjenåpnet etter to års restaureringsarbeid. Da gleder vi oss til å la lysekronene skinne over menigheten og Oslos nye praktkirke.

De originale lysekronene i Paulus kirke.

Restaureringen av Paulus kirke er en solskinnshistorie, der det gamle byrådet etter iherdig lobbyvirksomhet fra lokale krefter på Grünerløkka og kirkevergen i Oslo bevilget mer enn 60 millioner kroner. Nå er det andre tider.

Kirkevergen fortviler

Det nye byrådet har kuttet kraftig i vedlikeholdsbevilgningene til kirken. –Det er høyst usikkert når vi vil ha mulighet til å totalrestaurere neste kirke med de signalene vi får nå, sier kirkeverge Robert Wright. - Kulturskatter råtner på rot. Kommunepolitikerne står og ser på og bevilger samtidig milliarder til nye kulturbygg. Forstå det den som kan, sukker en oppgitt kirkeverge.

-I det magre budsjettet for 2016 er alt vi kan foreta oss å gi Lilleborg kirke nytt tak. Den har stått der med grønn presenning i fire år. Prislappen er 13 millioner kroner. Oppsal kirke får resten av potten. Den er i elendig forfatning. Restaurering ble påbegynt i fjor, og skal fullføres i år. Midlene rekker kun til det aller nødvendigste. Sikkerheten må gå foran alt. Sånn er det blitt, medgir Robert Wright.

Lilleborg kirke har hatt presenningtak i fire år. Endelig får de nytt tak. Og dermed er vedlikeholdsbudsjett for 2016 så godt som brukt opp.

Gravdialog i Wergelands ånd

-Hvor lenge sier man «godt nytt år» i Norge, og skal man si «nyttår» i ett eller to ord? Heter det god eller gledelig jul? Det er møte i Gravferdsrådet i Oslo. Representanter fra Human-Etisk forbund, Islamsk Råd Norge, Oslo katolske bispedømme, kommunen ved gravferdsetaten og Buddhistforbundet er samlet på kirkevergens kontor i Akersbakken. Det er god stemning, og praten går om løst og fast før møtet begynner.

I følge Gravferdsloven skal alle trossamfunn samles en gang i året for å diskutere spørsmål knyttet til gravferd. I Oslo er det over hundre trossamfunn. For å sikre en mer kontinuerlig kontakt har kirkevergen tatt initiativ til å danne et gravferdsråd der de fem største tros- og livssynssamfunnene sitter.

Kirken eller kommunen

Små og store spørsmål blir diskutert i gravferdsrådet. Hvorfor skal man betale avgift for kremasjon og ikke for kistebegravelse for eksempel? Det var det lett å bli enige om. Et annet mer betent spørsmål har vært om det er kommunen eller kirkelig fellesråd som skal ha ansvar for gravferd. Gravferdsloven er klar; det er kirkens ansvar. Men i Oslo har man i flere år hatt en delt modell, der fellesrådet har hatt forvaltningsansvaret og kommunen driften. Det forrige byrådet ønsket at kommunen skulle overta alt. Og i det spørsmålet var det ulike oppfatninger i gravferdsrådet.

Mehtab Afsar, generalsekretær i Islamsk Råd Norge, i dialog med Robert Wright, kirkeverge i Oslo, foran Henrik Wergelands gravsted. Begge husker Wergelands skolen som en viktig forkjemper for religionsfrihet og andre menneskerettigheter.

Trossamfunnene ønsker kirken ved roret

Human-etisk forbund støttet kommunen. -Oslo er en flerkulturell by, ett av trossamfunnene kan ikke ha det ansvaret, mener de. Interessant nok fikk ikke dette synspunktet støtte blant de andre. -Vi har ingen innvendinger mot at kirken har ansvaret for gravferd fremfor kommunen, sier Mehtab Afsar i Islamsk Råd Norge. -Kirken er verdi- og trosbasert, og det ser vi på som en fordel. Det viktigste er at mennesker i en vanskelig situasjon blir møtt med respekt, og at det blir tilrettelagt etter deres behov, utdyper Afsar.

Regjeringen sa nei til kommunen

Kommunen henvendte seg til regjeringen for å få hjemmel til å ta over hele ansvaret, men fikk et blankt nei. Regjeringen ved kulturministeren ville ikke gå inn for lovendring og mente at en delt løsning, som man har hatt frem til nå, fungerer utmerket og er innenfor loven.

Respekt for andres tro

-Vi må respektere andre troende uten å kompromisere med egen tro. Det er mitt mantra, sier Afsar. Og kirkeverge Robert Wright støtter ham. -Hvis man tar hensyn, finner man gode løsninger. Afsar og Wright bor et stenkast fra hverandre og har barn i samme skole i Groruddalen, så de har god og løpende dialog både i og mellom møtene i Gravferdsrådet.

Wergeland og Skram

Afsar og Wright tar seg tid til en spasertur på Vår Frelasers Gravlund før møtet. De stopper opp ved Henrik Wergelands grav, og det er ikke tilfeldig. Begge to husker godt Wergeland fra skoledagene, forkjemperen for menneskerettigheter og religionsfrihet. -Men det var Amalie Skram som var min favoritt, forteller Afsar. -Jeg skrev blant annet særøppgave om romanen Constance Ring. På mange måter minner den om vår tids samfunnsdebatt, om ulike utfordringer i et flerkulturelt samfunn. Det er en viktig roman om møtet mellom ulike kulturer og betydningen av dialog, sier han.

Henrik Wergeland

Full religionsfrihet

Henrik Wergeland (1808-1845) er gravlagt på Vår Frelasers gravlund i Oslo. Han sloss for undertrykte folk andre steder i verden. Han engasjerte seg blant annet for India mot kolonimakten Storbritannia. Som barn av Grunnloven var mye av hans engasjement fundert i menneskerettighetene. Han ønsket full religionsfrihet og kom i 1839 med et forslag om endring av Grunnlovens § 2, den såkalte Jødeparagrafen som nektet jøder og jesuitter adgang til riket. Den var ufornelig med intensjonen i Grunnloven og kristen nestekjærlighet, mente han. I 1851 ble lovforbudet for jøder opphevet. Først i 1956, over hundre år senere, var jesuitter velkomne til Norge.

Jesuitter

Jesuittene tilhører en katolsk orden. Den ble ansett som spesielt farlig og aggressiv i den katolske kirkes kamp mot protestantismen. Interessant nok er den nåværende paven, Frans, i jesuittordenen. Han har markert seg som en talsmann for dialog og økumenikk. Det ble sagt at en jesuitt ikke skydde noen midler for å fremme sin lære. Uttrykket «hensikten helliger middelet» er blitt tillagt jesuittene. Og helt grunnløst er det ikke. De ble regnet som de ivrigste bekjemperne av blant andre Martin Luthers tilhengere.

Her er Oslos nye fellesråd!

Etter kirkevalget høsten 2015 valgte alle menighetsrådene i Oslo en representant til fellesrådet. I tillegg har biskopen, bystyret og domkirkerådet hver sin representant. Fellesrådet er valgt for fire år.

I Oslo er flere menigheter blitt slått sammen, og fellesrådet består nå av 40 representanter mot 59 i forrige periode.

Alle kommuner i Norge har et kirkelig fellesråd. Og rådet fordeler de pengene kommunen bevilger til menighetene.

Fellessrådet har arbeidsgiveransvaret for 270 ansatte i menighetene og administrasjonen. Rådet er ansvarlig

for kirkens eiendommer, kirkebygg og andre bygninger. Kirkene i Oslo er preget av stort forfall, og vedlikeholdet av disse er en av fellesrådets viktigste oppgaver.

Kirkeverge Robert Wright er daglig leder for fellesrådet. Jørn Lemvik fra Ellingsrud og Furuset menighet er valgt til leder og Borgny Vestli fra Lambertseter til nestleder. Ingebjørg Skjelvik fra Grorud er valgt leder for den viktige bygg- og vedlikeholdskomiteén.

Alle innkallinger, sakspapirer og protokoller fra møter i fellesrådet finner du på våre nettsider kirken.no/kirkeneioslo.

Ellingsrud og Furuset
Jørn Lemvik, leder

Bakkehaugen, Majorstuen og Vestre Aker
Merete Hallen

Bøler
Eilev Hegstad

Gamlebyen og Grønland
Victoria Liedbergius

Hasle
Alf Knutsen

Høybråten, Fossum og Stovner
Einar Stavenes

Bekkelaget og Ormøy
Gunn von Trepka

Fagerborg
Jostein Vevatne

Grefsen
Ole Herman Fisknes

Hauketo-Prinsdal
Torleif Månsson

Kampen
Geir Magnus Walderhaug

Bygdøy
Ola Kvisgaard

Frogner
Kaare Framstad

Grorud
Ingebjørg Skjelvik

Holmlia
Dag-Eirik Lannem

Klemetsrud og Mortensrud
Kjell Karlsen

Lambertseter
Borgny Vestli

Nordstrand
Gunnar Kvalvaag

Sagene og Hadalen
Øyvind Bergøy
Pedersen

Tonsen
Torstein Winger

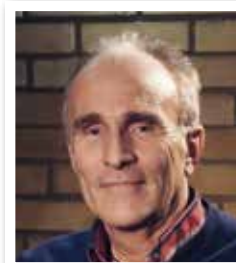
Vålerengen
Karianne Jaabæk

Ljan
Thor-Arne Prøis

Oppsal
Marianne Næss
Selle

**Sentrum og
St.Hanshaugen**
Knut Guldbrandsen

**Torshov og
Lilleborg**
Olav Grøttum

**Østre Aker
og Haugerud**
Sigmund Gulliksrud

Manglerud
Benjamin Aargaard
Bornø

**Paulus og
Sofienberg**
Oddvar Kolset

Sinsen
Olav Brennsæter

Ullern
Stig Asplin

**Biskopens
representant**
Ingar Seierstad

Maridalen
Gunstein Hansen

Ris
Andreas Seierstad

Skøyen
Liv Marit Dørum

Uranienborg
Inger Forfang
Sandvik

**Domkirkerådets
representant**
Karen Eldbjørg Toven

Nordberg
Øistein Brevig
Pjaaka

Røa
Guro Margrethe
Mollnes

Sørkedalen
Tore Berger

Voksen
Hauk Bjerke

**Bystyrets
representant**
Mina Finstad
Berg (SV)

Dåpsfest i Nordre Aker – 13 ble døpt

Sofia Strand Jama ble døpt i Ila kirke av kapellan Annette Dreyer. Foto: Sveinung Bråthen.

17. januar var det stor dåpsfest i Nordre Aker prosti på østkannten i Oslo. –Mange vet ikke at både store barn, ungdom og voksne kan bli døpt, sier Eleni Maria Stene. Eleni er kommunikasjonsrådgiver for prostiet og daglig leder for Paulus og Sofienberg menighet.

Alle menighetene i Nordre Aker inviterte til dåpsfesten. Og 17. januar var det flotte gudstjenester i kirkene i Torshov, Ila og Sofienberg med spesielt fokus på dåp. Seks stykker ble døpt i Torshov, fem i Ila og to i Sofienberg kirke. Dåpskandidatene var fra fire til over 30 år, og noen var kommende konfirmanter.

Sofia ble døpt i Sagene

–De enkelte dåpskandidatene ble spurt om de ville bli døpt, og de svarte selv ja. Det ble høytidelige og

vakre øyeblikk og et minne for livet for den enkelte, forteller Eleni. En av dem som ble døpt var Sofia Strand Jama. Hun ble døpt i Sagene kirke av kapellan Annette Dreyer. –Det var så godt å stå ved døpefonten, det kjentes så riktig, forteller Sofia.

En annerledes dåp

Etter gudstjeneste inviterte kirkene og deres ansatte til dåpsfester der alle dåpskandidatene kunne ta med familie og venner og feire med god mat, sang og litt program. –Kanskje er det en ny måte å tenke høytid og fest på som passer travle mennesker i vår tid? undrer Eleni. Samtidig håper hun det kan avskaffe myter om at det å bli døpt må være en stor, dyr «bunadsfest» med tre-retters middag og masse styr. –Det kan også være fint å dele slike spesielle dager med flere enn den nærmeste familie. Det gjør de i en del andre kulturer, for eksempel i Syd-Europa, sier Eleni.

Dåpen er for alle

Vi håper at dåpsfestene kan være med å minne folk om at dåpen er for alle. Det er aldri for sent. Er man usikker på hva dåp egentlig innebærer, er det bare å ta kontakt med oss i kirkene for å slå av en uforpliktende prat og få vite mer, sier Eleni Maria Stene. Hun er opptatt av at kirken må bli flinkere til å by på seg selv

Daglig leder og kommunikasjonsrådgiver Eleni Maria Stene. Foto: Morten Almeland.

blir forstått. Man må våge å tenke alternativt. Kan man for eksempel arrangere drop-in dåp slik de gjorde det i Trondheim i fjor høst? Kan vi ha dåp ved Akerselva en vårdag? spør kommunikasjonsrådgiver Eleni Maria Stene.

Aksjon dåp i Søndre Aker prosti

Dåpen står i fokus i hele bispedømmet. I Søndre Aker prosti har flere av menighetene startet noe de kaller Aksjon Dåp. De sender blant annet ut informasjon og innbydelser til alle udøpte barn opp til to år. I Manglerud og Lambertseter menigheter går prestene nå fra dør til dør og inviterer alle familier som har fått barn til dåp.

Nye dåpstekster på nettet

På vegne av Oslo biskop og bispedømmeråd har en egen prosjektgruppe utviklet nye dåpstekster som alle menigheter kan ta i bruk på sine nettsider. En undergruppe jobber med spørsmål om mediestrategi med tanke på synliggjøring av dåpen.

-Dåpstallene i Oslo har gått gradvis nedover, og det tar kirken tak i. Nedgangen kan vi delvis se der den ene eller begge foreldrene er medlemmer av kirken, forteller bispedømmets kirkefagsjef Jorun Elisabeth Berstad Weyde. -I en undersøkelse foretatt av Institutt for kirke-, religions- og livssynsforskning (KIFO), sier flere foreldre at de har ingen planer om å melde seg ut av kirken og at barnet må gjerne være aktiv i kirken, men det må barnet få bestemme selv.

-Her har vi en utfordring, sier Weyde. -Vi tenker ikke at spedbarn velger dåpen selv. Det er det som er så flott at dåpen og troen er noe du får uten å ha prestert noe her i livet. Du får en tro og en tilhørighet. Barnet kan selv bestemme senere i livet. Det er det vi inviterer alle foreldre til å velge for sitt barn, avslutter kirkefagsjefen.

Prestene i Manglerud kirke går selv rundt på dørene og inviterer til dåp. Alle får hver sin dåpspose.
Fra v. Kjetil Hauge, Espen Andreas Hasle og Anne Marie Lofthus Hindahl.

Foto: Anne Marie Guldaahl Jernquist

og ikke tro at alle vet alt der ute om ulike tradisjoner, seremonier og høytider. -Vi lever tross alt i 2016, ikke 1960.

Kirken må tenke nytt

-Mennesker i dag vil ha grunner for de valgene de foretar. Der har kirken en jobb å gjøre med å gi nødvendig og relevant informasjon som engasjerer og

Fylt av
glede
over livets under

VELKOMMEN TIL DÅP

www.kirken.no/oslo

DEN NORSKE KIRKE
Oslo bispedømme